

Jan Gurba, Irena Kutyłowska

Wronowice - Doliwo, gm. Turkowice,
woj. zamojskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 9, 231-232

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

szlachetnych i półszlachetnych, tygle złotnicze, obuwie skórzane, ostrogę pokrytą blachą złotą, część siódła lub tarczy zdobionego wizerunkami m.in. psa, sowy /?/ i sokoła /?/, rylec do pisania oraz kałamarz /?/ z rogu. Na podstawie dotychczasowych badań /od 1972 r/ trzeba stwierdzić, że rozpoznaną część Ostrowia przy Katedrze zamieszkiwali możni feudalowie wraz ze służbą oraz wyspecjalizowanymi rzemieślnikami w obróbce złota, srebra; miedzi; szklarze zajmujący się wyrobem m.in. witraży, a także kamienia. W najniższym poziomie osadniczym /4 ćwierć XI wieku/ wyróżniono część placu targowego o zarysie prostokątnym, który trwał w tym samym miejscu do XII wieku włącznie.

Badania będą kontynuowane.

WRONOWICE-DOLIWO, gm. Turkowice Zakład Archeologii Polski
woj. zamojskie Uniwersytetu Marii Curie-
Stanowisko 1 Skłodowskiej
w Lublinie

Badania prowadzili doc. dr Jan Gurba i mgr Irena Kutyłowska. Finansował WKZ w Lublinie. Drugi sezon badań. Wczesnośredniowieczna osada i cmentarzysko.

Stanowisko wchodzi w skład zespołu osadniczego, w którym centralne miejsce zajmuje gród w Czermnie. Znajduje się ono po prawej stronie Huczwy, na wschód od grodziska na niewielkiej wyniosłości. Od południowego wschodu odcięte jest płytkim zagłębieniem wciskającej się języczkato w wysoczyznę doliny Huczwy.

Wykop sondażowy /2 x 15 m/ usytuowano na północno-zachodniej krawędzi wysoczyzny w ten sposób, że /działka A/ znajdowała się we wspomnianym obniżeniu, natomiast pozostałe działki /B, C/ na wyniesieniu terenu.

W odcinku A odsłonięto nad ilasto-piaszczystym calcem warstwę związaną z osadnictwem wczesnośredniowiecznym /fragmenty ceramiki, kości zwierzęce, węgle/, a powyżej warstwę niwelacyjną powstałą w wyniku orki z luźnymi fragmentami ceramiki i ułamkami kości ludzkich.

W obrębie odcinków B i C układ warstw był następujący:

- 1/ Na odcinku C wkopana była w calc jama /0,5 x 0,5 m, głębokości 0,3 m/ wypełniona intensywnie czarną ziemią, w której znaleziono fragment naczyń /okres halsztacki ?/.

- 2/ Warstwa piaszczystej brunatno-czarnej ziemi zawierająca ułamki ceramiki datowanej wstępnie na XII-XIII w. Z warstwą tą związana jest odsłonięta przy profilu połudn. w działce B/C duża jama zagłębiona w calcu na około 50 cm.
- 3/ Warstwa ziemi czarnej, piaszczystej, w której występowały kości ludzkie w 9 skupiskach. Jeden szkielet /grób nr 8/ zachowany w całości ułożony był w pozycji wyprostowanej, głową na południowy zachód.

Pozostałe skupiska zgrupowane na niewielkiej przestrzeni zawierały niekompletne szkielety 3-5 osobników. W dwóch skupiskach znajdowały się kości dzieci. Przy szkieletach nie stwierdzono zabytków związanych z ubiorem lub wskazujących na intencjonalne wyposażenie zmarłych. Na czasce jednego ślady kabiączka skroniowego. W oparciu o stratygrafię warstw odkryte skupiska kości można datować w przybliżeniu najwcześniej na drugą połowę XII w. Zbadana tutaj część "cmentarzyska" ma układ chaotyczny. Dalsze prace wykopaliskowe ustalą dokładniejszą chronologię cmentarzyska i jego charakter.